

Schiță pentru caracterizarea personajului Iona

- Protagonist, modern, exponențial, eponim, rotund, problematizant, întruchipând, alegoric, singurătatea condiției umane și căutările omului modern

Statut social- pescar= speranța eternă, aspirație, libertate, iluzie

Actul de a pescui semnifică nevoia de cunoaștere, de autocunoaștere

Preluat din mitul biblic, statutul social e unul dintre puținele puncte comune, personajul fiind reconfigurat, iar mitul reinterpretat; Iona sorescian n-a păcătuit și nu poate evada, e înstrăinat de sacru, de ceilalți și chiar de sine, trăind un puternic conflict interior.

Statutul psihologic și moral

- Se conturează odată cu **drumul** parcurs de personaj prin **spații simbolice**, ce reflectă **traseul devenirii sale**;
- **Obsedat de absolut**, de prinderea peștelui mare, Iona se transformă în **pescarul pescuit, victimă a propriului ideal**;
- **Prin pierderea legăturii cu sacrul, omul contemporan cade pradă disperării, dar se vede nevoit să găsească noi soluții existențiale**;
- La început, Iona e **conformist, autoiluzionat, ignorând realitatea, preocupat de aparențe, fiind încă liber, până când, la finalul tabloului I, e înghițit de chit**;
- **În rătăcirile sale labirintice**, prin burțile peștilor, trece treptat **de la pasivitatea în fața destinului, la atitudinea meditativă, la acțiunea conștientă și la reflexivitate, ajungând chiar la conștiința de sine: „Eu sunt Iona.”**;
- Dacă în libertate, personajul crede că știe cine este : **„De fapt, eu sunt Iona”**, aflat în **captivitate, el trăiește o ciudată stare amnezică „Am auzit o poveste cu unul înghițit de un chit”**; recuperarea memoriei, din finalul piesei, coincide cu redobândirea identității: **„Mi-am adus aminte: Iona, eu sunt Iona.”**;

O trăsătură ilustrată în episoade/secvențe

-principala trăsătură e **singurătatea**, menționată de autorul însuși în textul-prolog și în indicațiile scenice: **„am vrut să scriu ceva despre un om singur, nemaipoment de singur”/ „ca un om foarte singur, Iona vorbește foarte tare cu sine însuși”**, deductibilă și din folosirea solilocviului, ca mod de expunere;

- multe secvențe simbolice subliniază **singurătatea absolută** a personajului: **în T 1, Iona își pierde ecoul, simbol al înstrăinării de sine, a sublimării singurătății**. Personajul își cheamă dublul până răgușește, constatând că e înconjurat de o pustietate;

În T 3, Iona e deopotrivă **expeditor și destinatar al scrisorii trimise asemenea naufragaților**.

T 4 e în întregime ilustrativ pentru **solitudinea deplină**; **cei doi pescari nu îi răspund, lumea e un nesfârșit șir de burți amenințătoare, amnezia care îl împiedică, temporar, să mențină până și legătura cu propriul trecut exacerbează starea**.

Modalități de caracterizare:

Directă- realizată prin indicațiile scenice care individualizează drama existențială

- Stările, atitudinile personajului sunt explicite: **explicativ, înțelept, uimit, vesel, curios, nehotărât, nefăcându-și curaj**
- **Detaliul fizic din T 4, barba lungă, e un simbol al timpului lung scurs de când omul așteaptă soluția ieșirii din limitele existenței;**
- Iona devine **imaginea generică a omului modern, prin multitudinea trăirilor sale, exprimate în replici: reveria, reflecția, acțiunea, veselia, tristețea, spaima, calmul sunt în concordanță cu registrele stilistice folosite: colocvial, metaforic, ironic, tragic.**

Gestul final simbolizează descoperirea adevăratului drum: soluția individului nu se poate afla decât în sine, înăuntru, acolo de unde poate răzbi lumina.